

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 12422-126/2010-ERU

V Jihlavě dne 20. listopadu 2018

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti FVE Petrovice a.s., se sídlem Přívozní 1054/2, 170 00 Praha 7 - Holešovice, IČ: 246 62 721 (dále též „žadatel“ nebo „držitel licence“), zastoupené [redacted], advokátem se sídlem [redacted], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-115/2010-ERU ze dne 2. února 2018 (sp. zn. LIC-12422/2010-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 17 odst. 6 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl v obnoveném řízení ve **výroku I.** o udělení licence na výrobu elektřiny č. 111017178 pro výrobu elektřiny využívající slunečního záření o instalovaném elektrickém výkonu 2 MW, umístěnou na pozemku p. č. 1574/24, k. ú. Petrovice u Borovan, přičemž účinky rozhodnutí nastávají ode dne právní moci napadeného rozhodnutí, který je rovněž dnem vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a termínem možného zahájení licencované činnosti, kdy se licence uděluje do 30. června 2031, **výrokem II.** žádost žadatele o udělení licence v části týkající se výkonu 1,311 MW zamítl a **výrokem III.** rozhodl, že se původní rozhodnutí o udělení licence č. j. 12422-9/2010-ERU ze dne 3. prosince 2010 ruší ke dni 6. prosince 2010, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu věcně příslušný podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu 12422-115/2010-ERU ze dne 2. února 2018 (sp. zn. LIC-12422/2010-ERU) se zrušuje a obnovené řízení o žádosti o udělení licence vedené pod sp. zn. LIC-12422/2010-ERU se zastavuje.

Odůvodnění:

I. Řízení o udělení licence

Dne 8. října 2010 byla Energetickému regulačnímu úřadu doručena žádost společnosti FVE Petrovice a.s. o udělení licence na výrobu elektřiny pro výrobu využívající slunečního

zařízení, umístěnou na pozemku p. č. 1574/24, k. ú. Petrovice u Borovan, o celkovém instalovaném výkonu 4,4 MW.

Na základě výzvy správního orgánu ze dne 8. listopadu 2010 doložil žadatel chybějící náležitosti žádosti, zejména povolení Městského úřadu Borovany – stavebního úřadu k předčasnému užívání stavby ze dne 15. listopadu 2010 a předávací protokol ze dne 12. listopadu 2010 podepsaný zástupci společnosti FVE Petrovice a.s. a společností HHI-KOMEX a.s. (dále též „generální dodavatel“) popisující předání konstrukcí s upevněnými fotovoltaickými panely o instalovaném výkonu 3,3 MWp a kompletních rozvodů NN technologie, střídačů, rozvaděčů, rozvodů VN a čtyř trafostanic pro výkon 4,4 MWp. Současně žadatel předložil zprávy revizního technika [REDAKCE] o provedení výchozí revize I. bloku fotovoltaické elektrárny (dále též „FVE“) o výkonu 1,093 MW dne 1. listopadu 2010, II. bloku FVE o výkonu 1,093 MW dne 12. listopadu 2010 a III. bloku FVE o výkonu 1,093 MW dne 15. listopadu 2010. Svou povahou se však jednalo pouze o čestná prohlášení, neboť revizní technik uvedl, že elektrické zařízení je schopno bezpečného provozu, nicméně zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení vzhledem k rozsáhlosti provedené revize budou zpracovány teprve následně.

Dne 3. prosince 2010 žadatel doplnil do správního spisu další doklady, kterými prokazoval splnění podmínek pro udělení licence. Mezi tyto doklady patřily mimo jiné zprávy zpracované revizním technikem [REDAKCE], a to o výchozí revizi I. bloku FVE o výkonu 1,1 MW vykonané dne 12. listopadu 2010, o výchozí revizi II. bloku FVE o výkonu 1,088 MW vykonané dne 15. listopadu 2010 a výchozí revizi III. bloku FVE o výkonu 1,12 MW vykonané dne 24. listopadu 2010, přičemž všechny tři revizní zprávy deklarují schopnost bezpečného provozu elektrického zařízení. Za účelem prokázání majetkového vztahu k fotovoltaické výrobě předložil žadatel smlouvu o dílo č. [REDAKCE] ze dne 10. září 2010, kterou se společnost HHI-KOMEX a.s. zavázala ke zhotovení elektrárny a v níž je v čl. 3.9 uvedeno, že vlastnické právo přechází na žadatele dnem předání jednotlivých samostatně plně funkčních etap díla minimálně vždy po 1 MW.

Vzhledem k tomu, že žadatel prokázal splnění všech podmínek stanovených zákonem pouze pro část elektrárny o výkonu 3,311 MW, byla mu licence na výrobu elektřiny č. 111017178 udělena rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-9/2010-ERU ze dne 3. prosince 2010 právě pro tento instalovaný výkon výroby. Licence byla udělena na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, přičemž toto oprávnění vzniklo dne 6. prosince 2010 (dnem nabytí právní moci rozhodnutí).

II. Podnět k přezkumnému řízení

Dne 14. března 2012 podala společnost EXCON, a.s., subdodavatel stavby předmětného energetického zařízení, podnět k přezkoumání rozhodnutí č. j. 12422-9/2010-ERU ze dne 3. prosince 2010 o udělení licence č. 111017178, neboť rozporovala splnění zákonných požadavků pro udělení licence. Společnost EXCON, a.s., tvrdila, že pro stavbu dodala veškeré ocelové konstrukce, včetně provedení montáže fotovoltaických panelů, za něž jí dosud nebyla uhrazena smluvená částka. S ohledem na skutečnost, že ve smlouvě o dílo mezi podatelem podnětu a společností Alternative Energy, a.s., tj. dalším subdodavatelem stavby, byl přechod vlastnického práva vázán na uhrazení ceny díla, což se nestalo, nárokuje si vlastnictví ocelových konstrukcí právě společnost EXCON, a.s. Tímto podnětem tak byl

zpochybněn majetkový vztah držitele licence k jím provozované elektrárně a společnost FVE Petrovice a.s. byla vyzvána k vysvětlení přechodu vlastnictví elektrárny.

Držitel licence v této souvislosti odkázal na smlouvu o dílo uzavřenou s generálním dodavatelem stavby, podle níž k přechodu vlastnického práva dochází dnem předání díla, a současně argumentoval tím, že nabyl vlastnictví v dobré víře. Podle držitele licence nelze výhradu vlastnického práva sjednat při zcizování stavby pevně spojené se zemí a konstatoval, že se měl subdodavatel domáhat svých práv soukromoprávní cestou. Energetický regulační úřad se s tímto ztotožnil a společnosti EXCON, a.s., sdělil, že společnost FVE Petrovice a.s. postupovala v rámci řízení o udělení licence podle platných právních předpisů a doložila veškeré zákonem požadované podklady.

Výše uvedené skutečnosti držitel licence ještě blíže upřesnil ve společném vyjádření učiněném dne 10. září 2012 se společností BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., v němž setrval na svém stanovisku a konstatoval, že mu vlastnické právo k elektrárně svědčilo v době rozhodování o udělení licence. Dne 9. června 2011 však byly uzavřeny kupní smlouva a leasingová smlouva, na základě nichž došlo k převodu vlastnického práva na společnost BAWAG Leasing & Fleet s.r.o. a držiteli licence svědčí uživatelské právo. Zmíněné smlouvy byly uzavřeny za účelem refinancování výstavby a provozu FVE formou leasingu.

III. Řízení o změně licence

Z důvodu vzniku pochybnosti rozhodujícího správního orgánu o splnění podmínky pro udělení licence zakotvené v § 5 odst. 3 energetického zákona zaslal Energetický regulační úřad držiteli licence oznámení o zahájení řízení o změně licence ze dne 5. října 2012. Správní řízení bylo zahájeno z moci úřední.

Kromě pochybnosti vzniklé na základě absence dokladu prokazujícího nové majetkové uspořádání ve vztahu k fotovoltaické elektrárně vystalo správnímu orgánu rovněž podezření na změnu technologie výroby, která nebyla správnímu orgánu oznámena. Takové podezření bylo dovozováno z dokladů předložených samotným držitelem licence v rámci kontroly vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. 04413/2012-ERU, během níž držitel licence zaslal dne 28. května 2012 kontrolnímu orgánu zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. ██████████ vykonané dne 20. května 2011 na I. bloku FVE o výkonu 0,971 MW a zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. ██████████ vykonané dne 20. května 2011 na II. bloku FVE o výkonu 1,029 MW, přičemž uvedené revizní zprávy byly vypracovány revizním technikem panem ██████████ a byly včetně popisu zařízení použitého ve fotovoltaické výrobě odlišné od revizních zpráv předložených v řízení o udělení licence. Dále byl doložen dodatek č. 1 ze dne 5. března 2011 ke smlouvě o dílo č. ██████████ ze dne 10. září 2010 obsahující závazek provedení díla o instalovaném výkonu 2,00028 MW a předávací protokol – změnový ze dne 25. května 2011 popisující redukci technologické části FVE a předání díla o celkovém instalovaném výkonu 2 MW. Přípisem ze dne 25. října 2012 Energetický regulační úřad doplnil, že se řízení týká rovněž otázky prokázání technických předpokladů podle § 5 odst. 7 energetického zákona.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 11831-11/2012-ERU ze dne 31. května 2013 bylo rozhodnuto o změně licence č. 111017178 tak, že celkový instalovaný výkon elektrárny byl snížen na 2,00028 MW a licence byla udělena pouze na dobu do 30. června 2031. Den vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti zůstal nezměněn, tj. od 6. prosince 2010.

Energetický regulační úřad uvedl, že má podmínku vlastnického či užívacího práva k elektrárně za prokázanou, když držitel licence předložil leasingovou smlouvu uzavřenou se společností BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., na základě níž mu svědčí užívací právo ke specifikované výrobě. Uvedená smlouva byla nicméně uzavřena na dobu určitou do 30. června 2031, proto ve smyslu § 4 odst. 4 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, byla doba, na kterou je licence udělena, změněna na dobu trvání užívacího práva.

Zároveň však z předložených revizních zpráv, dodatku ke smlouvě o dílo, změnového předávacího protokolu a rovněž samotné leasingové smlouvy vyplynulo, že v době rozhodování o změně licence držitel licence nedisponoval výrobou o výkonu 3,311 MW, nýbrž pouze o výkonu 2,00028 MW, tj. podmínku prokázání vlastnického nebo užívacího práva a technických předpokladů splnil pouze v předmětném rozsahu, proto byl v tomto případě snížen instalovaný výkon provozovny na uvedenou hodnotu.

Proti rozhodnutí o změně licence držitel licence rozklad nepodal a rozhodnutí nabylo právní moci dnem následujícím po uplynutí lhůty pro podání řádného opravného prostředku.

IV. Zkrácené přezkumné řízení

Rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 08457-1/2013-ERU ze dne 28. června 2013 ve zkráceném přezkumném řízení bylo rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11831-11/2012-ERU ze dne 31. května 2013 o změně licence zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

Předsedkyní Energetického regulačního úřadu bylo shledáno, že přezkoumávané rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, neboť Energetický regulační úřad nepostupoval tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Doposud byly obdobné případy řešeny nařízením obnovy řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. Správní orgán prvního stupně se zabýval ohlášenou změnou vlastníka či změnou užívacího práva, nad rámec tohoto však rozhodoval o výkonu výroby, a to aniž by k tomuto učinil jakýkoliv úkon, ačkoliv zde byla dána pochybnost o zákonném udělení licence. Hodnocení rozdílných údajů o výkonu výroby vyplývajících z rozdílných revizních zpráv bylo v rozhodnutí provedeno nepřezkoumatelným způsobem. Energetický regulační úřad rovněž nerespektoval dříve zahájené správní řízení z moci úřední spočívající v posouzení porušení § 9 odst. 1 a 5 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, ze strany držitele licence.

Proti rozhodnutí vydanému ve zkráceném přezkumném řízení podal držitel licence rozklad, jenž byl rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 08457-5/2013-ERU ze dne 11. listopadu 2013 zamítnut.

V. Obnova řízení

V mezidobí Energetický regulační úřad držiteli licence oznámil přípisem č. j. 08092-1/2013-ERU ze dne 14. června 2013 zahájení řízení o obnově správního řízení o jeho žádosti o udělení licence. Důvodem byly nově zjištěné skutečnosti ohledně dokončenosti a zprovoznění fotovoltaické elektrárny o výkonu 3,311 MW ke konci roku 2010.

Do správního spisu sp. zn. OLP-08092/2013-ERU byly založeny některé důkazní prostředky ze sporného řízení zahájeného na návrh společnosti FVE Petrovice a.s. proti

provozovateli distribuční soustavy, společnosti E.ON Distribuce, a.s. (dále též „provozovatel distribuční soustavy“), vedeného pod sp. zn. OLP-02968/2012-ERU, týkajícího se sporu o podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, kdy si společnost FVE Petrovice a.s. nárokovala poskytování podpory v rozsahu veškeré vyrobené elektřiny ze zdroje o instalovaném výkonu 3,311 MW ve výši pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010 a dále stanovení smlouvy o dodávce elektrické energie. Distributor tuto podporu odmítal držiteli licence poskytnout z důvodu, že elektrárna o výkonu 3,311 MW v době provedení paralelního připojení k distribuční soustavě neexistovala a rovněž Protokol o schválení výroby, který prvnímú paralelnímú připojení předcházel, konstatoval existenci výroby pouze o výkonu 2 MW.

V rámci řízení o obnově řízení byl dne 23. července 2013 proveden výslech svědka pana [REDAKCE], zástupce subdodavatelské společnosti EXCON, a.s., který sdělil, že uvedená společnost prováděla vyhotovení ocelových konstrukcí a montáž fotovoltaických panelů pro předmětnou výrobu. Podle svědka bylo dílo předáno až v březnu roku 2011 a ke dni 7. ledna 2011 byly namontovány sice veškeré ocelové konstrukce určené pro výkon 4,4 MW, nicméně panely pouze v rozsahu 43 %. Následujícího dne byl Energetickému regulačnímu úřadu zaslán svědkem panem [REDAKCE] soupis procentuálního osazení panelů k určitým datům.

Dne 8. srpna 2013 byly do správního spisu vloženy další důkazní prostředky, především listiny týkající se podnětu společnosti EXCON, a.s., listiny z kontrolního spisu sp. zn. 04413/2012-ERU, listiny ze správního řízení navazujícího na ukončenou kontrolu vedeného pod sp. zn. KO-09957/2012-ERU a další listiny ze sporného řízení sp. zn. OLP-02968/2012-ERU.

V průběhu správního řízení držitel licence opakovaně vznášel námitky vůči výběru svědků, když dva ze tří předvolaných svědků byli pracovníci společnosti EXCON, a.s., která je s ním ve sporu ohledně uhrazení ceny díla a zároveň si z toho důvodu nárokuje vlastnické právo k části elektrárny. Zároveň však zpochybňoval i tvrzení distributora, neboť jeho zaměstnanec měl podle účastníka řízení Protokol o schválení výroby vyhotovit svévolně bez zjišťování skutečně instalovaného výkonu výroby, čímž došlo k poškození držitele licence, který tak nemohl provozovat a dostávat podporu za celý instalovaný výkon 3,311 MW, ale pouze za výkon 2 MW uvedený ve výše zmíněném protokolu. Z tohoto důvodu držitel licence inicioval zahájení sporného řízení u Energetického regulačního úřadu, stejně jako navazující soudní řízení. Protože distributor odmítal vyplácet podporu v plné výši, nemohla si společnost FVE Petrovice a.s. dovolit financovat nevyužívanou část elektrárny a muselo následně dojít k odinstalaci části výroby a k redukci výkonu na 2 MW. Držitel licence však setrval na názoru, že v době rozhodování o licenci byl výkon fotovoltaické elektrárny 3,311 MW, k čemuž předložil podle svého názoru veškeré nezbytné zákonem vyžadované podklady, přičemž licence byla udělena v souladu s právními předpisy.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08092-30/2013-ERU ze dne 30. srpna 2013 byla nařízena obnova správního řízení o žádosti žadatele o udělení licence na výrobu elektřiny podle § 100 odst. 3 správního řádu. Správní orgán po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že revizní zprávy předložené v řízení o udělení licence nemohly být provedeny na základě řádně vykonané revize, když v době provádění revizí nemohla existovat plně dokončená funkční elektrárna o výkonu 3,311 MW, přičemž tak byl v řízení proveden důkaz, který se ukázal nepravdivým, což může odůvodňovat jiné

řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, a zároveň byl shledán veřejný zájem na obnově řízení. Za účelem minimalizování nepříznivých účinků způsobených žadateli byl současně podle § 100 odst. 6 věty druhé ve spojení s § 85 odst. 2 písm. b) správního řádu vyloučen odkladný účinek rozhodnutí.

Proti rozhodnutí o obnově řízení podal žadatel rozklad, který byl rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 08092-37/2013-ERU ze dne 3. února 2014 zamítnut a napadené rozhodnutí tak bylo potvrzeno.

VI. Obnovené řízení o udělení licence

V rámci obnoveného řízení Energetický regulační úřad doplnil do spisu listiny poskytnuté Městským úřadem Borovany – stavebním úřadem a provozovatelem distribuční soustavy. Žadatel předložil posudek soudního znalce [REDAKCE] ze dne 24. října 2013, podle něhož revizní zprávy revizního technika [REDAKCE] prokázaly splnění požadavků na elektrickou bezpečnost fotovoltaické elektrárny.

Následně byl žadatel správním orgánem vyzván k odstranění nedostatku žádosti, když měl podle výzvy doplnit doklady o ustanovení odpovědného zástupce, seznam jednotlivých provozoven a doklady prokazující finanční a technické předpoklady pro udělení licence. Současně bylo správní řízení usnesením č. j. 12422-21/2010-ERU ze dne 9. července 2014 přerušeno. Proti usnesení o přerušování řízení podal žadatel rozklad, který však byl rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-32/2010-ERU ze dne 22. září 2014 zamítnut.

Dne 9. října 2014 byly ze strany žadatele do správního spisu vloženy doplňující podklady. Technické předpoklady prokazoval žadatel revizními zprávami [REDAKCE], což vyplývá především ze znaleckého posudku ze dne 21. listopadu 2014, který byl předložen dne 2. prosince 2014, vypracovaného [REDAKCE], a [REDAKCE], podle něhož tyto revizní zprávy obsahují všechny náležitosti a prokazují ověření bezpečnosti elektrárny.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-57/2010-ERU ze dne 9. prosince 2014 byla žadateli udělena licence na výrobu elektřiny č. 111017178 pro výrobu o celkovém instalovaném výkonu 2,000 MW, a to do 30. června 2031. Správní orgán určil, že účinky rozhodnutí nastávají ode dne 20. května 2011. Výrokem II. byla žádost žadatele v části týkající se výkonu elektrárny 1,311 MW zamítnuta.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-57/2010-ERU ze dne 9. prosince 2014 podal žadatel dne 17. prosince 2014 blanketní rozklad, který dne 9. ledna 2015 doplnil o odůvodnění. Na základě podaného rozkladu bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-67/2010-ERU ze dne 23. března 2015 a věc byla vrácena Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání, neboť prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí nevymezil v rozporu s § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu, od kdy se původní rozhodnutí o udělení licence ruší, zda s účinky ex tunc nebo od jiného okamžiku.

Žadatel dne 9. dubna 2015 zaslal Energetickému regulačnímu úřadu své vyjádření označené jako „FVE Petrovice – oponentura rozh. č. j. 12422-57/2010“, v němž vysvětloval okolnosti celého případu, když zdůraznil, že celá kauza vznikla z důvodu, že se žadatel domáhal u Energetického regulačního úřadu rozhodnutí sporu vedeného s provozovatelem

distribuční soustavy o podpoře výroby elektřiny. Obnova licenčního řízení byla dle žadatele zahájena na základě neúplných a nepravdivých tvrzení a informací provozovatele distribuční soustavy a společnosti EXCON, a.s., jakožto subdodavatele stavby, který se cestou úmyslného nátlaku a ohrožování žadatele domáhá uspokojení svých domnělých soukromoprávních nároků, nadto vzniklých vůči subjektu odlišnému od žadatele. Žadatel konstatoval, že do zahájení sporného řízení s provozovatelem distribuční soustavy nebylo pochybností o tom, že na konci roku 2010 existovala funkční FVE o výkonu minimálně 2,2 MW a nebýt tohoto sporu, podpora v cenách roku 2010 by byla příslušnými subjekty nadále bez problémů vyplácena. Žadatel nicméně tvrdí, že na konci roku 2010 byla dokončena plně funkční elektrárna o výkonu 3,311 MW, což v požadovaném rozsahu podložil doklady v licenčním řízení, kdy na základě okolností žadatelem nezaviněných došlo následně ke snížení výkonu elektrárny na 2 MW. Žadatel dále podotkl, že ze strany Energetického regulačního úřadu došlo k překročení lhůty pro zahájení obnovy řízení o 73 dní.

Dne 20. dubna 2015 zaslal žadatel Energetickému regulačnímu úřadu kontrolní protokol Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Jihočeský kraj, č. [REDAKCE] ze dne 15. dubna 2015, v jehož závěru kontrolní orgán konstatoval, že žadatel splnil věcné podmínky stanovené cenovými orgány při uplatnění podpory v letech 2013 a 2014.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-78/2010-ERU ze dne 13. května 2015 byla žadateli udělena licence na výrobu elektřiny č. 111017178 pro výrobu o celkovém instalovaném výkonu 2 MW, a to do 30. června 2031. Správní orgán určil, že účinky rozhodnutí nastávají ode dne 20. května 2011, který je rovněž dnem vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a termínem možného zahájení licencované činnosti. Výrokem II. byla žádost žadatele v části týkající se výkonu elektrárny 1,311 MW zamítnuta a výrokem III. správní orgán rozhodl, že se původní rozhodnutí o udělení licence č. j. 12422-9/2010-ERU ze dne 3. prosince 2010 ruší ke dni 6. prosince 2010.

V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že žadatel energetické zařízení o výkonu 3,311 MW v době vydání rozhodnutí neprovozuje, což jednoznačně vyplynulo např. z kontroly provedené Energetickým regulačním úřadem, příp. z dalších dokladů předložených samotným žadatelem. Existenci zařízení o tomto výkonu však neprokázal žadatel během celého řízení ani po celou dobu výkonu licencované činnosti od udělení licence. Z hlediska prokázání technických předpokladů bylo vyloučeno provedení důkazu revizními zprávami pana [REDAKCE] či v původním řízení předloženými revizními zprávami [REDAKCE] z důvodu, že tyto byly shledány v rámci řízení o obnově řízení nepravdivými. Jako doklady osvědčující bezpečnost energetického zařízení o výkonu 2 MW vyhodnotil správní orgán revizní zprávy pana [REDAKCE] ze dne 20. května 2011. Od uvedeného data se potom odvíjí účinky rozhodnutí, neboť právě od tohoto dne byla splněna poslední podmínka pro udělení licence. Licence byla udělena pouze do 30. června 2031, protože žadatel prokázal užívací právo založené leasingovou smlouvou ze dne 9. června 2011 pouze do tohoto okamžiku.

VII. Řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-78/2010-ERU ze dne 13. května 2015 podal žadatel dne 27. května 2015 blanketní rozklad, který doplnil dne 25. června 2015 o odůvodnění. Žadatel napadl všechny výroky rozhodnutí, jejichž částí souvisí s rozsahem podnikání určující instalovaný výkon FVE, termín zahájení a den vzniku

oprávnění k výkonu licencované činnosti, tj. kdy FVE splnila technické předpoklady, resp. osvědčila bezpečnost ve smyslu § 5 odst. 7 energetického zákona, a dále výrok, kterým se ruší původní licence ke dni 6. prosince 2010. Žadatel navrhl přerušeni řízení z důvodu probíhajících soudních řízení u Okresního soudu v Českých Budějovicích vedených proti provozovateli distribuční soustavy, společnosti E.ON Distribuce, a.s., jejímž postupem při připojování výroby se cítí poškozen, kdy předmětem těchto soudních řízení má být právě otázka instalovaného výkonu FVE a okamžiku jejího uvedení do provozu. Přerušeni řízení navrhl i z důvodu vedeného trestního řízení, jehož předmětem má být posouzení, zda FVE byla uvedena do provozu v roce 2010 či nikoli. Žadatel dále uvedl, že obnovené řízení se týká neexistující licence, která byla plně nahrazena rozhodnutím o změně rozhodnutí o udělení licence č. j. 09313-5/2014-ERU ze dne 15. října 2014.

Žadatel dále namítl, že ██████████ zpracoval revizní zprávy odpovídající požadavkům na revize zařízení třídy I, a pokud v nich uvádí výkon fotovoltaických panelů, tak jen proto, že tak byly označeny např. v projektové dokumentaci. Případná nepřesnost v uvedení wattáže jednotlivých panelů nemůže mít vliv na posouzení bezpečnosti FVE. Podle žadatele neexistuje důkaz, že jsou revizní zprávy nepravdivé z hlediska splnění technických předpokladů. Energetický regulační úřad opírá své rozhodnutí o výpověď pana ██████████, tj. dle žadatele o názor podjatého svědka, avšak důkaz jeho výpovědi nebyl v obnoveném řízení vůbec proveden. Rovněž správní orgán neodstranil rozpory v jeho výpovědi. Energetický regulační úřad dále přihlédl k revizním zprávám ██████████, které však s předmětem řízení o udělení licence nesouvisí, přičemž použil důkaz v rozporu se zásadou dispoziční. Dle žadatele Energetický regulační úřad v obnoveném řízení neprovedl žádný důkaz, kterým by prokázal nepravdivost revizních zpráv, rovněž ani neprovedl žádný z žadatelem navrhovaných důkazů, které by pravdivost revizních zpráv doložily. Správní orgán tak prováděl pouze jednostranné dokazování, čímž porušil zásadu materiální pravdy a pravidla pro provádění důkazů. K otázce zpětných účinků rozhodnutí žadatel uvedl, že jelikož se jedná o řízení o žádosti a žadatel nemá žádný zájem na tom, aby bylo rozhodnuto o udělení licence s účinky ode dne 20. května 2011, bere svůj návrh zpět, resp. žádá, aby bylo rozhodnuto s účinky k datu vydání původní licence, a to na základě podkladů, které k žádosti poskytl.

Na základě výše uvedeného žadatel navrhl, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila.

O rozkladu žadatele rozhodla předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodnutím č. j. 12422-98/2010-ERU ze dne 25. listopadu 2016 tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že Energetický regulační úřad se dostatečně nevypořádal s otázkou vymezení účinků nového rozhodnutí vydaného v obnoveném řízení podle § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu. Rozhodnutí považovala v této části za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Energetický regulační úřad s odkazem na ustanovení správního řádu a s přihlédnutím k závěru učiněnému v napadeném rozhodnutí, že původní rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených žadatelem, nicméně zároveň se zohledněním prokázání splnění všech podmínek pro udělení licence žadatelem ke dni 20. května 2011, stanovil, že účinky napadeného rozhodnutí nastávají právě k tomuto datu. K výroku III. napadeného rozhodnutí Energetický regulační úřad pouze konstatoval, že rozhodl o zrušení původního rozhodnutí o udělení licence s účinky od 6. prosince 2010,

jelikož tento den je okamžik nabytí právní moci původního rozhodnutí o udělení licence. Došlo tak k situaci, kdy byly podle § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu stanoveny účinky dvojí, a to účinky udělení licence (ke dni 20. května 2011) a účinky zrušující (ke dni 6. prosince 2010).

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu uvedla, že v rozhodnutí absentuje přezkoumatelná úvaha, jak dotčená ustanovení správního řádu prvostupňový správní orgán vyložil a jak je na posuzovaný případ aplikoval. Prvostupňový orgán se v rozhodnutí nezabýval ani otázkou, zda je z právního hlediska možné rozhodnutím udělit licenci zpětně, byť se jedná o obnovené řízení. Energetický regulační úřad posoudil, že původní rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených žadatelem, proto zřejmě zrušující účinky vztáhl ke dni 6. prosince 2010, tj. ke dni právní moci původního rozhodnutí o udělení licence. Co se týče účinků udělení licence, ty určil správní orgán ode dne 20. května 2011, což ovšem není den právní moci původního rozhodnutí o udělení licence ani den právní moci nového rozhodnutí. Z rozhodnutí tak nevyplývá, na základě jaké právní úvahy takto Energetický regulační úřad postupoval a proč na základě aplikace § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu zvolil právě řešení uvedené v napadeném rozhodnutí. V rozhodnutí o rozkladu bylo dále poukázáno na možný odlišný výklad stanovení účinků rozhodnutí v obnoveném řízení, podle něhož pokud má správní orgán podle § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu určit účinky rozhodnutí v obnoveném řízení, pak jde toliko o účinky, na základě nichž dochází ke zrušení původního rozhodnutí. Předsedkyně Energetického regulačního úřadu proto zavázala prvostupňový správní orgán k tomu, aby přezkoumatelným způsobem svůj postup odůvodnil v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

VIII. Nové projednání věci

Energetický regulační úřad dne 10. února 2017 vyzval žadatele k doplnění žádosti o doklady prokazující splnění technických předpokladů pro výkon licencované činnosti ve smyslu § 5 odst. 7 energetického zákona, aby byly doloženy podmínky pro udělení licence ke dni vydání rozhodnutí o žádosti. Požadované podklady žadatel předložil dne 13. února 2017.

Rozhodnutím č. j. 12422-103/2010-ERU ze dne 24. února 2017 Energetický regulační úřad rozhodl ve výroku I. tak, že žadateli udělil licenci v rozsahu instalovaného výkonu 2 MW a v části 1,311 MW žádost zamítl. Z hlediska stanovení časových účinků rozhodnutí Energetický regulační úřad rozhodl, že účinky udělení licence nastávají ode dne 20. května 2011 a původní rozhodnutí o udělení licence se ruší ke dni 6. prosince 2010. Ohledně účinků rozhodnutí v obnoveném řízení, jejichž nedostatečné odůvodnění bylo důvodem zrušení předcházejícího rozhodnutí ve věci, Energetický regulační úřad konstatoval, že bylo prokázáno splnění podmínek pro udělení licence ke dni 20. května 2011, jak vyplývá z předložených revizních zpráv. K § 99 odst. 3 správního řádu uvedl, že nelze postupovat „absolutně“ podle jazykového výkladu, neboť pak by musely být účinky nového rozhodnutí stanoveny k 6. prosinci 2010, kdy ovšem podmínky pro udělení licence splněny nebyly. Uvedené ustanovení nicméně dle Energetického regulačního úřadu umožňuje stanovit účinky rozhodnutí zpětně, přičemž i soud takový postup mlčky akceptoval. Energetický regulační úřad uvedl, že nespátřuje důvod odklánět se od své dosavadní správní praxe.

IX. Další řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-103/2010-ERU ze dne 24. února 2017 podal žadatel dne 3. března 2017 rozklad, v němž navrhl změnu napadeného rozhodnutí v tom smyslu, že licence mu bude udělena v rozsahu instalovaného výkonu 2,2 MW s účinky od 6. prosince 2010, který bude zároveň dnem vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, přičemž původní rozhodnutí bude zrušeno ke dni 6. prosince 2010.

Následně po podání rozkladu žadatel ještě zaslal dne 26. května 2017 podání adresované předsedkyni Energetického regulačního úřadu, v němž zopakoval některá svá tvrzení a napadal způsob provádění dokazování. Dne 26. června 2017 pak učinil podání, jehož přílohou byl dokument, který dle názoru žadatele potvrzuje účelovost jednání společnosti EXCON, a.s.

Dne 23. října 2017 bylo Energetickému regulačnímu úřadu doručeno podání žadatele označené jako doplnění rozkladu. Jako přílohy tohoto podání žadatel zaslal množství podkladů z trestního řízení týkajícího se výstavby výrobní elektřiny žadatele, k nimž žadatel pouze uvedl, že se vztahují k otázce posouzení jeho dobré víry, a dále právní stanovisko [REDAKCE] týkající se účinků rozhodnutí vydaného v rámci obnoveného správního řízení.

Rozhodnutím Rady Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-111/2010-ERU ze dne 7. listopadu 2017 bylo rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-103/2010-ERU ze dne 24. února 2017 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání.

Rada prvostupňovému orgánu vytkla, že určil účinky rozhodnutí v obnoveném řízení v rozporu s § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu, neboť rozhodnutí v obnoveném řízení v tomto případě jednak ruší původní rozhodnutí, současně však zakládá rovněž nové subjektivní oprávnění (byť v modifikovaném rozsahu), přičemž z § 99 správního řádu nelze dovodit, že by na základě tohoto ustanovení mohl správní orgán libovolně nakládat i s časovými účinky vzniku nového oprávnění. Rozhodnutí, kterým se zakládají nebo mění práva, je rozhodnutím konstitutivním a ke vzniku těchto práv může dojít až od okamžiku jeho právní moci, nikoli zpětně. Vznik oprávnění k licencované činnosti tak nemůže předcházet samotnému rozhodnutí o udělení licence, a to ani v případě jeho udělení v rámci obnovy řízení jakožto mimořádného opravného prostředku.

X. Prvostupňové řízení

Na základě vyrozumění o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí žadatel dne 14. prosince 2017 namítal vady správního řízení, kterým byla povolena obnova řízení, přičemž poukázal na skutečnost, že i v obnoveném řízení lze dospět k závěru, že obnova řízení byla nařízena v rozporu s právními předpisy. Upozornil, že Energetický regulační úřad nemá pravomoc posuzovat autentičnost revizních zpráv a navíc vycházel jen z výpovědi podjatého svědka. Dále uvedl, že elektrárna měla podstatně vyšší výkon než 2 MW, nicméně kvůli jednání zaměstnanců E.ON Distribuce, a.s., byl nucen tento výkon snížit, o čemž je navíc veden mezi oběma společnostmi soukromoprávní spor. V závěru svého vyjádření navrhl přerušování správního řízení do skončení trestního řízení vedeného Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 40 T 4/2015.

Ve vyjádření ze dne 31. ledna 2018 žadatel namítal, že v letech 2009 – 2010 nebyla jednoznačně stanovena metodika určení výkonu na licenci, kdy může doložit, že Energetický

regulační úřad v minulosti zapisoval na licenci výkon na straně střídavé, nikoli, jak to mu je dnes, výkon na straně stejnosměrné. Tímto způsobem totiž výkon FVE Petrovice na straně střídavé ve výši 2 MW odpovídá výkonu 2,188 MWp na straně stejnosměrné.

Žadatel dále tímto přípisem vzal žádost o přerušení řízení zpět, a to z důvodu, že osoby obžalované v souvislosti s údajnou nepravdivostí revizních zpráv a údajnou nepravdivostí rozhodnutí stavebního úřadu byly rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. [REDAKCE] ze dne 14. prosince 2017 zproštěny obžaloby.

XI. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 12422-115/2010-ERU ze dne 2. února 2018 Energetický regulační úřad žadateli udělil licenci na výrobu elektřiny č. 111017178 pro výrobu o celkovém instalovaném výkonu 2 MW, a to do 30. června 2031. Správní orgán určil, že účinky rozhodnutí nastávají ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, který je rovněž dnem vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a termínem možného zahájení licencované činnosti. Výrokem II. byla žádost žadatele v části týkající se výkonu elektrárny 1,311 MW zamítnuta a výrokem III. správní orgán rozhodl, že se původní rozhodnutí o udělení licence č. j. 12422-9/2010-ERU ze dne 3. prosince 2010 ruší ke dni 6. prosince 2010.

Energetický regulační úřad uvedl, že užívací právo bylo doloženo do 30. června 2031 a bezpečnost elektrárny byla prokázána revizními zprávami [REDAKCE] ze dne 3. října 2016, kdy součet instalovaného výkonu (u dvou bloků elektrárny) je podle těchto revizních zpráv 2 MW. Z tohoto důvodu byla žádost žadatele v části zamítnuta, neboť bylo prokázáno, že výroba elektřiny nedisponuje požadovaným výkonem 3,311 MW. Ohledně účinků rozhodnutí v obnoveném řízení prvostupňový orgán vycházel z důkazů provedených v řízení o nařízení obnovy řízení, tj. v první fázi obnovy řízení, jimiž bylo prokázáno, že žadatel v rámci řízení o udělení licence v roce 2010 předložil nepravdivé podklady – revizní zprávy, v důsledku čehož byla jeho dobrá víra zásadně zpochybněna. Na základě § 99 odst. 3 správního řádu vzhledem k absenci dobré víry žadatele prvostupňový orgán zrušil původní rozhodnutí o udělení licence od počátku, tj. od jeho právní moci, která nastala dne 6. prosince 2010. Tento závěr nezpochybnil dle Energetického regulačního úřadu ani rozsudek trestního soudu, kdy tento dle jeho tvrzení zjišťoval jiný okruh skutečností, než které jsou podstatné pro vedené správní řízení. K udělení nového oprávnění k výkonu licencované činnosti správní orgán pouze zopakoval, že rozhodnutí o udělení licence je rozhodnutím konstitutivním, na základě čehož stanovuje práva a povinnosti jeho adresátů toliko pro futuro.

XII. Rozklad žadatele

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-115/2010-ERU ze dne 2. února 2018, které bylo žadateli doručeno dne 12. února 2018, podal žadatel dne 21. února 2018 rozklad, kterým napadl rozhodnutí v plném rozsahu.

Žadatel předně namítal vybočení správního orgánu z předmětu řízení, kdy svými podáními postupně změnil předmět žádosti ohledně požadovaného výkonu, a to z 3,311 MW na 2,2 MW, nicméně správní orgán tuto změnu v rozhodnutí nijak nerefletoval. Z tohoto důvodu považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Podle žadatele Energetický regulační úřad rovněž v rámci správního manipuloval s podklady rozhodnutí, a to v rozporu s právními předpisy, když do správního řízení o udělení licence z vlastní iniciativy zařadil i podklady z jiných řízení vedených paralelně, což vedlo k opakovanému nezákonnému udělení licence

k 20. květnu 2011 v rozporu s požadavky žadatele. Tím správní orgán nerespektoval dispozici žadatele s řízením a s jeho podklady a rovněž nerespektoval vlastní metodický pokyn, podle něhož měl žadatele, nejsou-li předloženy všechny požadované podklady, vyzvat k jejich doplnění, příp. měl provést prohlídku zařízení, resp. věc postoupit řediteli sekce legislativně správní k posouzení. Žadatel byl sice několikrát vyzván k doložení dokumentu prokazujícího bezpečnost elektrického zařízení v rozsahu 3,311 MW, nicméně vždy odkázal na zpochybněné revizní zprávy, jimiž měl správní orgán provést důkaz, nadto měl požadovat prokázání bezpečnosti pouze v rozsahu 2,2 MW. I v rámci napadeného rozhodnutí Energetický regulační úřad vycházel z revizních zpráv [REDAKCE] ze dne 3. října 2016, které žadatel v licenčním řízení jako důkaz nepředložil. Žadateli tak není zřejmé, jak mohl správní orgán považovat technické předpoklady pro udělení licence za prokázané, když vždy tyto předpoklady prokazoval zpochybňovanými revizními zprávami, které správní orgán v řízení jako důkaz neprovedl.

Žadatel v rozkladu dále poukázal na skutečnost, že prvostupňový orgán nerespektoval právní názor nadřízeného orgánu ohledně nesprávného postupu při udělení licence ke dni 20. května 2011, kdy teprve až při čtvrtém rozhodnutí tuto myšlenku opustil. Rovněž porušil zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení, kdy v této souvislosti požaduje, aby Rada po rozhodnutí o rozkladu, pakliže nedojde pouze ke změně napadeného rozhodnutí, uplatnila opatření proti nečinnosti a věc převzala a rozhodla namísto Energetického regulačního úřadu.

K revizním zprávám [REDAKCE] prvostupňovému orgánu vytkl, že tyto v obnoveném řízení nebyly jako důkaz vůbec provedeny, Energetický regulační úřad se toliko odkázal na výsledky řízení o nařízení obnovy řízení, přičemž judikatura soudů potvrzuje, že je těmito důkazy třeba se zabývat i v rámci obnoveného řízení. K pravdivosti předmětných revizních zpráv se správní orgán vyjádřil toliko okrajově. Podle žadatele tak k této stěžejní otázce nebylo provedeno řádné dokazování ani v obnově řízení, ani v obnoveném řízení. Energetický regulační úřad v této souvislosti neprovedl výslechy navržených svědků ani nezohlednil závěry trestního řízení, z nichž vyplynulo, že svědek [REDAKCE] měl manipulovat s daty jím pořízených fotografií a dále se stavebním deníkem. Nesprávně měl dle žadatele správní orgán rovněž vyhodnotit znalecký posudek ze dne 21. listopadu 2014. Žadatel zdůraznil, že Energetický regulační úřad zcela ignoroval závěry trestního soudu, pokud zpochybnil pravdivost revizních zpráv a kolaudačního souhlasu, když v trestním řízení byl zjištěn pravý opak. V této souvislosti nerespektoval Energetický regulační úřad právní názor nadřízeného orgánu, který dle tvrzení žadatele svázal dobrou víru žadatele s otázkou vyslovení viny či nevin v trestním řízení, přičemž trestní soud dal žadateli za pravdu.

Na základě výše uvedeného žadatel navrhl, aby Rada rozhodla o podaném rozkladu tak, že změně napadené rozhodnutí ve výroku III., kdy se původní rozhodnutí o udělení licence zruší až ode dne právní moci nového rozhodnutí o udělení licence. V případě, že by Rada napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání, vznesl žadatel námitku podjatosti vůči [REDAKCE] a současně podal stížnost podle § 175 správního řádu.

O námitce podjatosti bylo rozhodnuto usnesením ředitele Odboru licencí Energetického regulačního úřadu č. j. 12422-119/2010-ERU ze dne 22. března 2018 tak, že se námitka ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu zamítá. Stížnost proti postupu oprávněné úřední osoby byla vyřízena přípisem č. j. 12422-121/2010-ERU ze dne 20. dubna 2018, kdy ředitel Odboru licencí Energetického regulačního úřadu neshledal, že by žadatel

byl oprávněn tuto stížnost podat, když mu přísluší jiný prostředek ochrany (rozklad), proto se stížností nezabýval meritorně, o čemž žadatele vyrozuměl.

Dne 19. dubna 2018 zaslal žadatel k založení do spisu rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 40 T 4/2015-4789 ze dne 14. prosince 2017.

XIII. Rozhodnutí o rozkladu

Rozklad žadatele byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rada po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že toto rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, a to z důvodu nedostatečného vyhodnocení skutkových zjištění a nedostatečně provedené úvahy ohledně shledání existence či neexistence dobré víry žadatele při podání žádosti o udělení licence v roce 2010. Jelikož Rada po vyhodnocení všech aspektů případu dospěla k opačnému závěru než prvostupňový orgán ohledně nesprávnosti původního rozhodnutí o udělení licence, přičemž není pravděpodobné, že by v řízení mohly být provedeny ještě jiné důkazy, než které dosud byly provedeny ve správním a trestním řízení, a které by mohly nějak přispět k odlišným skutkovým zjištěním, nespátřuje Rada důvod pro další vedení obnovy řízení.

V rámci řízení o obnově řízení, tj. v první fázi obnovy řízení, bylo konstatováno, že žadatel v roce 2010 předložil Energetickému regulačnímu úřadu nepravdivé podklady, díky nimž mu byla počátkem roku 2010 udělena licence na výrobu elektřiny. Zjištění nepravdivých důkazů, které byly v původním řízení o udělení licence provedeny, bylo důvodem rozhodnutí o obnově řízení ve smyslu § 100 odst. 3 ve spojení s § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Těmito důkazy byly především revizní zprávy revizního technika [REDAKCE], kdy bylo zjištěno, že revize nemohly být vykonány na plně funkční a dokončené elektrárně o výkonu 3,311 MW, a tudíž revizní zprávy nemohly prokazovat bezpečnost elektrárny. Rada je přesvědčena o tom, že tu existovaly důvodné pochybnosti o zákonnosti udělení licence, a to minimálně v takové intenzitě, která odůvodňovala přezkoumání zpochybnovaných skutečností v rámci řízení o mimořádném opravném prostředku.

Rada v posledním rozhodnutí o rozkladu v této věci vyjádřila názor, že splnění podmínek obnovy řízení posuzuje správní orgán již v první fázi obnovy řízení, a tudíž již v této fázi řízení se například zjišťuje, zda se důkazy provedené v původním řízení ukázaly nepravdivými, současně však uvedla, že i ve druhé fázi obnovy řízení, tj. v řízení obnoveném, lze na základě provedených důkazů a zjištěných skutečností dojít k odlišnému závěru než v první fázi obnovy řízení a vyhodnotit, že výsledky obnoveného řízení neodůvodňují vydání nového rozhodnutí ve věci. Odkázat lze v tomto ohledu na závěry rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 51 A 2/2010-26 ze dne 20. dubna 2010, podle něhož „*samotné povolení obnovy řízení ještě neznamená, že by v jejím rámci muselo být rozhodnuto odchylně od rozhodnutí, jehož se obnova řízení týká. Způsob takového rozhodnutí ukáží až výsledky*

řízení o obnově. Dojde-li při něm správní orgán k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, pak obnovené řízení zastaví“. Byť jde o rozsudek vztahující se k obnově řízení na žádost, je Rada přesvědčena, že tento závěr je plně aplikovatelný i v případě obnovy řízení z moci úřední. Závěr soudu navíc považuje Rada za logický, neboť nelze nikdy vyloučit, že dalšími důkazy, v rámci první fáze obnovy řízení neprovedenými, budou prokázána odlišná skutková zjištění, na základě nichž dojde správní orgán k závěru, že původní rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

Lze tedy konstatovat, že primárně by důvody obnovy řízení měly být posuzovány v její první fázi (*iudicium rescindens*) a ve druhé fázi (*iudicium rescissorium*) by mělo probíhat „klasické“ správní řízení, jako by byla podána nová žádost o udělení licence. Nelze však v žádném případě odhlédnout od následně zjištěných skutečností, které rozporují samotnou podstatu vedení obnovy řízení. Pokračování v obnově řízení by za takové situace znamenalo formalistický přístup správního orgánu, nadto rozporný se základními zásadami činnosti správních orgánů, které mají především šetřit práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu dotýká, přičemž do těchto práv mohou zasahovat jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

Nadto i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 As 245/2015-150 ze dne 24. března 2016 konstatoval, že „*po dobu vedení obnoveného řízení může stěžovatelka licencovanou činnost vykonávat, a to s ohledem na vyloučení odkladného účinku rozhodnutí o obnově řízení, a soudní kontrola (zahrnující i prověření podmínek pro obnovu řízení) je zajištěna skrze případnou žalobu proti konečnému rozhodnutí vydanému v obnoveném řízení.*“ Tím spíše, že v daném případě nepodléhá soudnímu přezkumu rozhodnutí o obnově řízení, nýbrž až rozhodnutí v obnoveném řízení, je důležité, aby v obnoveném řízení byly všechny skutečnosti postaveny najisto, nevyvstávaly zde žádné důvodné pochybnosti a byly zohledněny a vypořádány všechny důkazní návrhy žadatele.

V otázce posouzení nepravdivosti revizních zpráv [redacted] odkázal prvostupňový orgán de facto toliko na rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08092-30/2013-ERU ze dne 30. srpna 2013 a rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 08092-37/2013-ERU ze dne 3. února 2014, přičemž nad rámec v nich učiněných závěrů se dále vypořádal s obsahem žadatelem předloženého znaleckého posudku. Žadatel však opakovaně navrhoval provedení dalších důkazů k prokázání pravdivosti předmětných revizních zpráv a dále odkazoval na probíhající trestní řízení, v němž měly být posuzovány stejné otázky jako v obnově řízení. Rada konstatuje, že v základní rovině lze souhlasit s názorem prvostupňového orgánu, že účel správního řízení a účel trestního řízení jsou odlišné a jedno řízení nepředstavuje pro druhé předběžnou otázku, nicméně nelze zcela odhlédnout od skutečnosti, že paralelně probíhá jiné řízení v prakticky stejné věci, přičemž v trestním řízení mohou vyjít najevo takové skutkové okolnosti či mohou být provedeny takové důkazy, které skutkový stav zjištěný správním orgánem zpochybní či dokonce úplně vyloučí. Stejně tak pokud trestní soud vysloví právní názor na určitou zjištěnou skutkovou okolnost, s nímž se správní orgán neztotožní, musí se správní orgán přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádat s tím, proč přijal právní názor odlišný, jakkoliv posouzení viny za trestný čin na straně jedné a shledání nepravdivosti podkladů předložených ve správním řízení na straně druhé může být provedeno na základě odlišných východisek. Trestní řízení tak má do jisté míry vliv i na správní řízení.

V daném případě jsou však skutková zjištění a jejich vyhodnocení ze strany trestního soudu a správního orgánu vzájemně si odporující, přičemž stěžejní otázka pro posouzení spáchání trestného činu [REDAKCE] spočívala právě v tom, zda vyhotovil pravdivé či nepravdivé revizní zprávy, které se následně staly podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení licence. Soud tak posuzoval skutkovou otázku, která byla rovněž stěžejní pro zahájení obnovy řízení před Energetickým regulačním úřadem.

Trestní soud však v rozsudku, který byl do spisu založen po vydání napadeného rozhodnutí, vyslovil názor, že „obžalovaný [REDAKCE], jako státem autorizovaný revizní technik, postupoval v souladu s tehdy platnou právní úpravou a žádný z provedených důkazů jednoznačně a nepochybnitelně neprokazuje, že by obžalovaný postupoval vědomě chybně nebo dokonce úmyslně proto, aby vystavil nepravdivé revizní zprávy“. K tomuto závěru soud došel z důvodu, že „obžalovaný [REDAKCE] byl po právu přesvědčen o tom, že FV panely nepodléhají jeho revizi, a proto je také neučinil předmětem kontroly a do svých revizních zpráv nezahrnul údaje týkající se jejich počtu, jejich instalace, jejich výkonu, tedy údaje bližší specifikace a konkretizace. Žádným důkazem nebyl prokázán opak, tedy že elektrárna v té době nebyla bezpečná, že by tam fotovoltaické panely nebyly vůbec nainstalovány“. Trestní soud k revizním zprávám dodal, že „eventuální pochybení obžalovaného [REDAKCE] v tom, že nerevidoval fotovoltaické panely v době cca před 7 lety, nemá původ v jeho nedbalosti, nebo dokonce v úmyslu obejít právní normy, ale v tehdy ustáleném odborném názoru o tom, že fotovoltaických panelů se revize netýká. Rovněž Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na to, že ani renomované znalecké ústavy se dodnes neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k fotovoltaickým panelům a zda bylo možno deklarovat bezpečnost FVE před jejich montáží. Na předmětných revizních zprávách, jako podkladu pro rozhodnutí o udělení licence, se projeví důsledky nedostatečného a nejednoznačného normativního rámce, stanovujícího postup pro výkon revizní činnosti, ať už šlo o závazné právní předpisy či doporučující České technické normy.“ (viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 40 T 4/2015-4789, str. 58).

Trestní soud při přijetí těchto závěrů postupoval v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obviněného, když dospěl k závěru, že revizní technik nepostupoval při výkonu revizní činnosti nesprávně. Kromě toho soud rovněž nevzal výpovědi svědků pana [REDAKCE] a zaměstnanců společnosti E.ON Distribuce, a.s., jako důvěryhodné, resp. z těchto výpovědí a předložených důkazů nebylo prokázáno, že by do konce roku 2010 nebyla postavena funkční elektrárna o výkonu 3,311 MW plně osazená fotovoltaickými panely. Uvedené skutečnosti nutně nemusí znamenat pravdivost podkladů předložených pro účely řízení o udělení licence (např. z hlediska rozsahu instalovaného výkonu zařízení ke dni rozhodování správního orgánu o udělení licence, když k tomu dni je třeba v zásadě vztahovat rozhodný skutkový stav věci), nicméně zejména pro otázku dobré víry žadatele mají zásadní význam.

V dané věci je tak nezbytné zohlednit závěry trestního soudu, který nepravdivost revizních zpráv [REDAKCE] neshledal. Rada se s těmito závěry do jisté míry ztotožňuje, když revizní technik [REDAKCE] v revizních zprávách nikde netvrdil, že by součástí revize byly instalované fotovoltaické panely, resp. že v době provádění revize byla celá revidovaná část elektrárny plně osazena panely. Ačkoliv některé informace uvedené v revizních zprávách mohly být z určitého hlediska zavádějící (viz „panely jsou namontovány pod úhlem 26°“), obsah revizních zpráv nasvědčoval tomu, že panely nejsou v celém

rozsahu na elektrárně instalovány a revizní technik vycházel z projektové dokumentace (viz „pro danou aplikaci bloku 3 je navržen systém polykrystalických panelů HYUNDAI-HiS-230 Wp, 206 Wp a 230Wp“ nebo „osazení jednotlivými panely do sekcí na konstrukcích řeší výkresová část této projektové dokumentace“ či „pro dosažení požadovaného výkonu bloku 3 je navrženo 162 ks fotovoltaických panelů 203 Wp a 4708 ks fotovoltaických panelů 230 Wp, celkem 1,12 MWp“). Při dokazování před trestním soudem sám revizní technik vypověděl, že revizi prováděl na částech elektrárny, které nebyly plně osazeny panely, dále však dodal, že pro vykonání revize instalace panelů nebyla nezbytná, neboť on prováděl měření a zkoušky na elektrické instalaci, přičemž fotovoltaických panelů, kterým je vydáváno prohlášení o shodě (CE), čímž jejich bezpečnost deklaruje výrobce, se revize netýká. Z důkazů provedených před trestním soudem tak vyplynulo, že revize fotovoltaické elektrárny prováděná ve dnech 12., 15. a 24. listopadu 2010 byla prováděna na 3 blocích této elektrárny, které však plně osazeny panely nebyly. Nejednalo se tak o zcela dokončenou výrobu. Jelikož se však z revizních zpráv nepodává, že by revizní technik nepravdivě tvrdil, že elektrárna je zcela dokončena alespoň v požadovaném rozsahu 3,311 MW, a Energetický regulační úřad revizní zprávy jinak co do obsahu nerozporoval, dospěla Rada shodně s trestním soudem k závěru, že nebylo v obnoveném řízení prokázáno, že by tyto revizní zprávy byly nepravdivé, tj. nejednalo se o podklady, které by byly toliko vykonstruované či zamlžovaly skutečný stav věci.

Při shledání pravdivosti revizních zpráv bylo však dále namístě posuzovat i jejich dostatečnost k prokázání bezpečnosti energetického zařízení pro účely udělení licence, a to co do rozsahu prováděné revize. Optikou současné judikatury (viz zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 313/2015-492 ze dne 30. března 2017) lze konstatovat, že licence se uděluje k výrobně elektřiny, jak ji definuje energetický zákon, tj. zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. V licenčním řízení tak podle soudu musí být osvědčena bezpečnost energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie, tedy tehdy, pokud jsou její součástí rovněž funkční panely. Bezpečnost zařízení tak lze deklarovat až poté, co je zařízení kompletní. Soud uvedl, že ani přední znalecké ústavy (ČVUT, VUT) se neshodují v tom, jak měla být revize prováděna, přičemž se přiklonil k závěru ČVUT, že součástí elektrárny musí být i funkční panely, neboť i když disponují prohlášením o shodě (CE), kdy jejich bezpečnost deklaruje výrobce, revizní technik zjišťuje nejen shodu reálného stavu s projektovou dokumentací a případný nesoulad činí obsahem revizní zprávy, ale taktéž měří izolační stav řetězců fotovoltaických panelů (stringů), ověřuje provedení ochranného spojení panelů v souladu s návodem výrobce a dalších ochranných opatření předepsaných projektantem. Dále by měl ověřit, jestli při instalaci panelů nedošlo k jejich poškození, jestli jsou panely uzemněny v souladu s projektovou dokumentací a zda disponují prohlášením o shodě, což při jejich absenci revizní technik nemůže zkontrolovat. Z tohoto úhlu pohledu tak lze s odkazem na závěry správního soudu konstatovat, že revizní zprávy [redacted] nebyly dostačující k prokázání bezpečnosti elektrárny v požadovaném rozsahu. To však zároveň samo o sobě nedostačuje k učinění závěru, že revizní zprávy byly nepravdivé.

Rada nemůže zcela pomíjet, že od udělení licence v roce 2010 již uplynulo téměř 8 let, kdy je po tuto dobu elektrárna, byť od určité doby pouze o nižším výkonu 2 MW, provozovaná a funkční, aniž by vzniklo jakékoli podezření na porušení podmínky bezpečnosti. Ostatně po roce 2010 byla vypracována celá řada revizních zpráv deklarujících

bezpečnost této elektrárny, přičemž revizní zprávy ze dne 20. května 2011 vzal Energetický regulační úřad opakovaně jako osvědčující bezpečnost elektrárny. Rovněž je podstatné, a Nejvyšší správní soud i trestní soud toto zdůrazňují ve svých rozsudcích, že v roce 2010 neexistoval dostatečný právní rámec stanovící přesný postup provádění revizí fotovoltaických elektráren, kdy se revizní technik mohl nesprávně domnívat, a zdaleka se nejednalo o ojedinělý případ, že revize se fotovoltaických panelů netýká, resp. že revizi lze provést pro účely licenčního řízení, aniž by byly všechny fotovoltaické panely na elektrárně nainstalovány. Rada dále musí zohlednit, že ani renomované znalecké ústavy (ČVUT, VUT) na tuto otázku neposkytují jednoznačné a shodné odpovědi. V tomto ohledu je tedy nutné především posoudit, zda žadateli svědčila dobrá víra. Přihlédnout je třeba k tomu, že je přezkoumáváno rozhodnutí o udělení licence s odstupem několika let bezproblémového provozu fotovoltaické elektrárny, kdy důvodem pro vydání nového rozhodnutí ve věci v obnoveném řízení by měly být především skutečnosti nasvědčující tomu, že elektrárna v době rozhodování o udělení licence vůbec neexistovala, nebyla z podstatné části dokončena či v řízení byly předloženy podklady, jejichž pravdivost byla zásadně zpochybněna (např. falešné revizní zprávy či revizní zprávy zpracované tzv. od stolu), což by mohly být okolnosti rozporující dobrou víru žadatele.

Ani jedna z těchto skutečností nicméně nebyla v tomto řízení prokázána. Revizní technik se dle závěrů trestního soudu mohl domnívat, že jeho postup při provádění revize je zcela v souladu s příslušnými normami, nadto není ani vyloučeno provádět revizi části elektrárny, kdy musí být předmět revize v revizní zprávě vymezen. Nedostatečnost revizní zprávy pak nelze vytýkat ani žadateli, který pravděpodobně nedisponuje potřebnými odbornými znalostmi, aby pochybení revizního technika, jestliže lze hovořit vůbec o jeho pochybení, mohl odhalit, přičemž tak revizní zprávy považoval za dostačující pro udělení licence. Byl to především Energetický regulační úřad, který měl nedostatečný rozsah revizních zpráv odhalit a vyzvat žadatele k odstranění vad podání, nicméně ten takto neučinil a zjevně vzal revizní zprávy za dostačující k prokázání bezpečnosti energetického zařízení. Na základě těchto skutečností nelze dovodit, že by dobrá víra držitele licence byla jakkoli zpochybněna. Taktéž dokončení fotovoltaické elektrárny ke dni rozhodování o udělení licence nebylo v řízení spolehlivě vyvráceno, kdy rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno s určitým časovým odstupem od dat provádění revizí, přičemž revize již byly prováděny na z části dokončeném zařízení, jak bylo prokázáno v trestním řízení. V tomto směru lze odkázat i na to, jakým způsobem trestní soud hodnotil tvrzení pracovníků společnosti E.ON Distribuce, a.s., ohledně nedokončenosti elektrárny ke konci roku 2010.

Co se týče otázky dobré víry, Rada dále podpůrně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 313/2015-497 ze dne 30. března 2017, podle něhož *„Podstatné pro tuto věc je, že nic nenasvědčuje tomu, že státem autorizovaný revizní technik postupoval úmyslně či vědomě chybně. Naopak lze z jeho výpovědi učiněné před policejním orgánem usoudit, že byl přesvědčen, že fotovoltaické panely revizi nepodléhají, a proto je neučinil předmětem své kontroly. Vyhotovil revizní zprávu, v níž nijak neindikoval, že by po montáži všech fotovoltaických panelů měla následovat revizní zpráva další. Jeho revizní zprávu stěžovatelka předložila ke své žádosti o udělení licence, přičemž nelze dovodit, že by se snažila zastírat, že v době revize nebyly namontovány všechny fotovoltaické panely.(...) Vada revizní zprávy byla v rozhodující míře způsobena nesprávným postupem revizního technika, který nemá původ v nedbalosti či dokonce v úmyslu obejít pravidla, ale v jeho objektivně (z dnešního pohledu zpětně viděno) chybném odborném názoru*

(v té době však nikoli ojediněle), že fotovoltaických panelů se revize netýká. (...) Stěžovatelce za těchto specifických okolností nelze vytýkat, že chybu v postupu revizního technika neodhalila, a to tím spíše v situaci, kdy se ani renomované znalecké ústavy dodnes neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k fotovoltaickým panelům a zda bylo možné deklarovat bezpečnost fotovoltaické elektrárny před jejich montáží.“ Z těchto důvodů soud konstatoval, že „má na rozdíl od krajského soudu za to, že dobrou víru stěžovatelky se nepodařilo vyvrátit. Stěžovatelka mohla důvodně spoléhat, že právní vztahy a práva založené rozhodnutím o udělení licence budou šetřeny a respektovány a nedojde k jejich zpětnému popření. Za těchto skutkových a právních okolností by bylo nepřiměřené a nespravedlivé upřednostnit zrušení rozhodnutí o udělení licence před zájmem na ochraně dobré víry a právní jistoty. Nedůslednost při tvorbě legislativy jakož i technických norem a při výkonu veřejné správy musí jít v tomto případě k tíži státu.“.

K výše uvedenému Rada dále uvádí, že si je vědoma skutečnosti, že trestní řízení má poněkud odlišný účel než obnova správního řízení ve smyslu § 100 správního řádu, přičemž i rozhodování správních soudů se do jisté míry vždy vztahuje ke konkrétnímu případu a jeho okolnostem. Na straně druhé však jednoznačně vyslovené závěry soudů nelze ani pro účely správního řízení ignorovat. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu sp. zn. IV. ÚS 525/02, „Soudy právního státu chránícího individuální lidská práva a svobody jsou ústavně zavázány promyšlet důsledky svých rozhodnutí, zohledňovat svůj předchozí postup, dbát na vynutitelnost vydávaných rozhodnutí a neposuzovat věc jenom z hlediska izolovaného výkladu jednoho ustanovení“. V nálezu sp. zn. III. ÚS 2822/07 pak uvedl, že „ochrana jednání učiněného v důvěře v právo pak předpokládá, že právnícká nebo fyzická osoba jedná v důvěře nejen v text relevantního právního předpisu, ale zejména též v důvěře v trvajícím výklad takového předpisu orgány veřejné moci, včetně (zde) konstantní správní praxe správních úřadů a výkladu práva podávaného správními soudy“. Z výše uvedeného vyplývá, že z hlediska požadavku ochrany legitimního očekávání a důvěry v právo nelze připustit, aby jednotlivé orgány veřejné moci vykládaly totožné právní normy zásadně odlišným způsobem či při posuzování stejných otázek docházely k odlišným závěrům. Správní řád ostatně připouští dva základní důvody obnovy řízení, když jeden podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu připouští obnovu v případě předložení nepravdivých důkazů předložených účastníkem řízení, druhý podle § 100 odst. 4 správního řádu pak v případě dosažení vydání rozhodnutí trestným činem. V případě, že by trestní soudy v této věci ještě své závěry přehodnotily, by se Energetickému regulačnímu úřadu otevřela možnost vést obnovu na základě závěru o spáchání trestného činu, což by bylo ostatně okolnostem případu přílehavější, pokud by byl takový závěr ze strany soudů učiněn.

Na základě všech výše uvedených skutečností a po pečlivém zvážení celé věci Rada konstatuje, že držitel licence nabyt práva v dobré víře a správní orgán je povinen je chránit a zasahovat do nich pouze v nezbytném rozsahu. Držiteli licence pak nepochybně svědčí právní jistota, že do jeho práv nebude zpětně zasahováno. Jelikož zjištěné skutečnosti neodůvodňují vydání nového rozhodnutí a tím ani neodůvodňují zrušení původního rozhodnutí o udělení licence, je v takovém případě namísto postupoval v souladu s již výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 51 A 2/2010-26 ze dne 20. dubna 2010 a obnovené řízení zastavit. Zastavení nového řízení upravuje § 102 odst. 4 správního řádu, který se vztahuje společně jak k obnově řízení, tak i k novému rozhodnutí podle § 101 téhož zákona, podle něhož, pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví. Komentář

ke správnímu řádu k uvedenému ustanovení zákona dále uvádí, že „pokud bylo nové řízení zahájeno z moci úřední a v jeho průběhu dojde správní orgán k závěru, že zjištěné skutečnosti neodůvodňují vydání nového rozhodnutí ve věci, zastaví takové řízení usnesením podle § 66 odst. 2, neboť odpadl důvod takového řízení“ (Vedral, J.: Správní řád: komentář. 2. vydání. Praha: Ivana Hexnerová – Bova Polygon, 2012, s. 889). Jak správní řízení zahájené na základě žádosti, tak i řízení zahájené z moci úřední lze tedy z výše uvedených důvodů zastavit. V posuzované věci, jelikož byla obnova řízení, na základě níž probíhá nové (obnovené) řízení, nařízena z moci úřední, je třeba postupovat podle § 66 odst. 2 správního řádu, neboť odpadl důvod tohoto řízení. Podle uvedeného ustanovení by měl správní orgán řízení zastavit usnesením poznamenávaným do spisu, nicméně § 66 správního řádu se zde uplatní v souladu s § 93 odst. 1 téhož zákona obdobně, kdy je třeba zohlednit, že Rada současně rozhoduje o rozkladu žadatele, který je nutné vyřídit rozhodnutím. Podle § 90 odst. 4 správního řádu platí, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

Rada považuje dále za důležité vyjádřit se k účinkům tohoto rozhodnutí. Jelikož je obnovené řízení zastavováno proto, že odpadl jeho důvod, neboť se v obnově řízení ukázalo, že zjištěné skutečnosti neodůvodňují vydání nové rozhodnutí o udělení licence ani zrušení rozhodnutí původního, nelze v tomto případě aplikovat § 102 odst. 9 správního řádu, podle něhož se novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) původní rozhodnutí ruší. Původní rozhodnutí o udělení licence z roku 2010 tak tímto rozhodnutím zůstává zcela nedotčeno.

Rada považuje rovněž za nutné vyjádřit se k některým námitkám žadatele. Rada se ztotožňuje s námitkou, že Energetický regulační úřad nerespektoval nově vymezený předmět žádosti, když žadatel v rámci svých podání změnil požadovaný výkon z 3,311 MW na 2,2 MW. Tuto změnu Energetický regulační úřad v rozhodnutí nijak nerefletoval. V současné době žadatel dokonce požaduje udělit licenci pro výkon 2 MW. Energetický regulační úřad by měl vyhodnotit, zda nelze předmětné podání žadatele posoudit podle jeho obsahu jako žádost o změnu licence, případně by měl vyhodnotit, zda jsou splněny podmínky pro změnu licence z moci úřední, neboť je v současné době nepochybné, že držitel licence neprovozuje energetické zařízení o výkonu 3,311 MW, ale pouze o výkonu 2 MW.

Co se týče námitky podjatosti a stížnosti podle § 175 správního řádu, k tomu Rada konstatuje, že námitka i stížnost již byly vyřízeny zákonem předpokládaným způsobem, přičemž ani Rada je neshledává důvodnými. Byť je nutno přiznat, že délka řízení a počet opakovaných projednání věci neodpovídají standardním případům vedeným před Energetickým regulačním úřadem, bylo to do jisté míry způsobeno složitostí projednávané věci a vývojem problematiky v rámci správního soudnictví, resp. jako v posledním případě i vývojem v trestní oblasti. Případný nesprávný právní názor oprávněné úřední osoby ještě sám o sobě nezakládá pochybnosti o její nepodjatosti, přičemž ani sám žadatel neuvedl žádné okolnosti svědčící o takovém poměru oprávněné úřední osoby k projednávané věci, aby bylo možné pochybovat o její nepodjatosti. Stejně tak zde nelze spatřovat ani důvody pro postup podle § 175 správního řádu, když správní řád poskytl žadateli možnost podání řádných opravných prostředků, kterou žadatel ostatně opakovaně využil.

XIV. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada Energetického regulačního úřadu jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že v řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, a to zejména s ohledem na obsah rozsudku trestního soudu, a dostatečně nebyla vyhodnocena ani otázka dobré víry žadatele při podávání žádosti o udělení licence.

Rada dospěla k závěru, že zjištěné skutečnosti neodůvodňují vydání nového rozhodnutí ve věci, proto je namíste správní řízení zastavit, neboť odpadl jeho důvod, přičemž musí současně dojít ke zrušení nového rozhodnutí o udělení licence, jelikož vedle sebe nemohou původní a nové rozhodnutí o udělení licence existovat. Rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu nemá za následek zrušení původního rozhodnutí o udělení licence, které tak nadále zůstává v platnosti a vyvolává právní účinky, resp. umožňuje držiteli licence vyrábět elektřinu v jeho fotovoltaické elektrárně.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

JUDr. PhDr. Vratislav Košťál, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

FVE Petrovice a.s., prostřednictvím [REDACTED]